

Günahlardan Sakınmak!

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ
الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

Muhterem Müslümanlar!

Bu haftaki hutbemizde, gizli veya aleni olarak işlenen her günahın netice itibarıyla bir mâsiyet olduğu hatırlatılacaktır.

Aziz Kardeşlerim!

Bilelim ki, kul noksandır ve bu noksanlığından dolayı da hata yapar, kusur işler. Noksan sıfatlardan münezzeh ve bütün kemal sıfatlarıyla muttasıf olan Rabbimiz ise affedicidir ve kulların kusurlarını affetmeyi sever. Her insan bilerek veya farkında olmaksızın kusur işler, günaha düşer. Bu ise çoğu kez ya doğrudan Rabbi'nin bir emrine karşı gelmekle veya başka bir kişinin hakkına girmek suretiyle gerçekleşir.

Değerli Cemaat!

Durum böyle iken, yapılacak olan iş bellidir: Tövbe etmek! Böyle bir duruma düşmüşsek, işlediğimiz kusur sebebiyle pişman olmuş bir şekilde Rabbimiz'den af dileriz. Başkasının hakkına girmiş isek, hatamızı aynı türden bir davranış ile telafi ederiz. Aksi takdirde hatada ısrar etmiş sayılırız ki bu da kalıcı marazlar doğurur ve bizleri âdeta içinden çıkılması imkânsız bir girdaba sürükler. Kalbimiz kararır, katılaştır ve artık işlediğimiz günahlara karşı duyarsızlaşırız. Her işlediğimiz günahla Allah'a olan bağımızı zayıflatmış oluruz. Bu ise bizim manevi intiharımız olur. Allah (c.c.) bizleri muhafaza buyursun!

Hak Teâlâ (c.c.), Kur'ân-ı Mübîn'de, insanın iyiliğe olduğu kadar kötülüğe ve günaha da meyilli olarak yaratıldığını bildiriyor. Ardından, kurtulanların ancak, kendisini kötülüğe sevk eden nefsinin tezkiye edenlerin, yani nefsinin bütün günahlardan ve kötülüklerden

arındıranların olduğunu haber veriyor. Bunu yapmayanların ise, ziyana uğrayanların ta kendileri olduğunu bildiriyor. Demek ki, kusur ve günah işlemeye meyilli olarak yaratılan bizler, bu eksikliğimizi, nefsimizi temizlemekle telafi etme imkânına sahibiz. Aksi takdirde nefsimizin bize kötülüğü emretmesinden asla azat olamayız.

Muhterem Kardeşlerim!

Her ne kadar günahları, açık işlenenler ile gizli işlenenler şeklinde ikiye ayırmak mümkünse de, ve her ne kadar günahı alenen işlemektense, vuku bulduğunda gizli tutmanın daha münasip olduğu söylene de, günah her zaman günahdır. İrademizle işlediğimiz her günah Rabbimiz'e karşı bir isyan, bir itaatsizlik hâli olmasının yanı sıra, başkasına ve en nihayetinde kendimize karşı gerçekleştirdiğimiz bir haksızlık, bir zulümdür. Zannetmeyelim ki günah gizli işlendiğinde hesabı sorulmaz. Her bir günah, ister gizli isterse de aşikâr olarak işlenmiş olsun, bir gün önümüze getirilecektir. Kur'ân-ı Hakîm'de şöyle buyrulur: “Günahın açığını da gizlisini de bırakın! Çünkü günah işleyenler, yaptıklarının cezasını mutlaka çekeceklerdir.”¹

Muhterem Cemaat!

Rabbimiz'in buyruğunu işittik; işlediğimiz her türlü günahın karşılığını bir gün önümüzde bulacağız. Nitekim hiçbir amelin hesapsız kalmayacağı Mahkeme-i Kübrâ'dan kaçış olmayacaktır. Aslında kalbinde zerre kadar iman nuru olan kişinin dünya hayatında da kaçacak bir yeri yoktur. Zira, kim işlediği günahı kendi nefsinden gizli tutabilir ki? Ya da günahında ısrarcı olan kaç kişi, kararın kalbini temiz tutmaya muktedir olmuştur? Öyleyse ne açıktan ne de gizli olarak, hiçbir günah, amelimiz hâline gelmesin!

Cumanız mübarek olsun!